

πάλαισμά' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχων, σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.	780
ΧΟ. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους καθιππάσασθε καὶ χερῶν εἴλεσθέ μου. * * * * *	στροφ.
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἢ τάλαινα βαρύκοτος	783
στενάζω· τί βέζω;	791
γένωμαι δυσοίστα	
πολίταις,	793
ἐν γὰρ τᾷδε, φεῦ,	784

779. *πάλαισμα ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις* (τρόπον πάλης, ὃν δὲν δύνανται νὰ ἀποφύγωσιν οἱ ἐναντίοι), βῆσις λεηφθείσα ἀπὸ τῆς παλαιστρας. Σχολ. «τὴν ἐμὴν ἐπικουρίαν».

780. *δορὸς* (γενικὴ τῆς ἀναφορᾶς) *νικηφόρον* = *δορὸς νίκην φέρον ἤτοι νίκην ἐν ἀγῶνι φέρον*. — Ὁ Ὀρέστης καὶ ὁ Ἀπόλλων ἀπέρχονται.

781—916 *κοιμῶς*, ἐν ᾧ ἡ Ἀθηνᾶ τὰς ἐξωργισμένας καὶ τὰς Ἀθῆναις δεινὰ κατὰ ἐπαπειλούσας Ἐρινύας ἐξευμενίζει διὰ μαλακῶν λόγων καὶ τῆς ἐλπίδος μεγάλων τιμῶν. — Ὁ χορὸς ἄδει δύο στροφάς, ἅς ἐπαναλαμβάνει ὡς ἀντιστροφάς. Τῇ στροφῇ καὶ ἀντιστροφῇ ἔπονται 13 στίχοι τῆς Ἀθηνᾶς, τοῖς δὲ περαιτέρω 12 στίχοι στιχομυθίας ἀντιστοιχοῦσι 12 στίχοι βήσεως τῆς Ἀθηνᾶς.

781 κέ. *παλαιοὺς νόμους*: πρβ. 493 κέ. — *καθιππάσασθε*: *κατεπατήσατε*, ὡς 150 καὶ 734. — *εἴλεσθέ μου* (ἀφείλεσθέ μου): ἐλλείπει ἀντικείμενον οἶον: τὸν μητροφόντην, τὸν γένους μιάστορα. Πρβ. 153, 326 κέ.

783 κέ. Ὁ νοῦς: ἐγὼ δὲ ἢ τάλαινα στερουμένη τῶν ἐμῶν τιμῶν καὶ ἀξιωματῶν στενάζω βαρέως μηνίουσα. τί ὀφείλω νὰ πράξω; νὰ γένωμαι ἀφόρητος τοῖς πολίταις σταλάζουσα ἐκ τῆς καρδίας μου πρὸς φθορὰν τῆς χώρας ἰὼν, καὶ ἰὼν, ἐμποιοῦντα πένθος ἀντὶ τοῦ ἐμποιηθέντος πένθους. Ἐκ τοῦ ἰοῦ τούτου ταχέως θὰ ἐπιχυθῇ λειγὴν ξηραίνων πᾶν φύλλον καὶ καταστρέφων πάντα καρπὸν ἀνὰ τὰ πεδία, ἐπάγων τῇ χώρᾳ βροτοφθόρον ῥύπον. — Οὕτω διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Weil

ἄλλοτε προταθείσης μεταθέσεως τῶν στίχων 791—793 καθίσταται δυνατὴ ἡ ἀποκατάστασις ὀρθῆς τοῦ λόγου συντάξεως, διότι ἡ ἐρμηνεία τοῦ Σχολ. εἰς 786 «*μεθείσα*: ἀντὶ τοῦ μεθήσω, μετοχῇ ἀντὶ βήματος» ὡς τὸ «*καρπῷ βριθομένῃ*» (Ὁμ. Ἰλ. 8, 307) ἀντὶ τοῦ βριθεται» εἶναι ἀδύνατος. — *ἄτιμος*: πρβ. 725. — *βαρύκοτος*: πρβ. 803, Ἀγ. 1482 *βαρύμηνιν*. — *δυσοίστα*: περὶ τοῦ θηλ. τύπου πρβ. σημ. εἰς Ἀγ. 1528. — *ἰὼν ἰὼν*: κατ' ἐπαναδίπλωσιν συχνοτέρην παρ' Εὐριπίδῃ. Πρβ. ὅμως κατωτέρω: *χαίρετε χαίρετε* 997, 1014, αἰᾶ αἰᾶ Πέρσ. 930, αἰνῶς αἰνῶς 932, μυρία μυρία 984, ἔλιπες ἔλιπες 988, ἄλαστ' ἄλαστα 993, ἔταφον ἔταφον 1001 κ. ἄ. — *ἀντιπενθῆ*: Σχολ. «*ἰσοπενθῆ*, ὅμοια δρῶντα οἷς πέπονθα». — *μεθείσα σταλαγμὸν* = *σταλάζουσα*. — *καρδίας*: ἐκ τῆς καρδίας. Πρβ. 54, 481, 802. — *λειγὴν*: περὶ τῆς ἀσθενείας ταύτης ἐπιθι σημ. εἰς Χο. 278 κέ. — *ἄτεκνος*: περὶ τοῦ καρποῦ (Σχολ. «*ἄκαρπος*»), ὡς Ἀγ. 1391 *κάλυκος ἐν λοχεύμασιν*. Πρβ. 804. — ὦ *δίκα*: Σχολ. «*τοῦτο διὰ μέσου ὀλοφυρόμεναι ἀναφωνοῦσιν*», ὡς πρὶν (784) φεῦ. — *πέδον ἐπισύμενος*: πρβ. Εὐρ. Φοιν. 1065 ἐπέσυτο γὰν συναλλαγᾶσι δαιμόνων τις ἄτα. — *κηλίδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ*: ὅμοια ἀντίληψις Ἰκ. 270 κνωδάλων βροτοφθόρων, τὰ δὲ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασιν χρανθεῖσ' ἀνῆκε γὰτα. — Πρὸς τὸ ἐν χώρᾳ βαλεῖ πρβ. Χο. 36 ἐν δειμνίοις βαρὺς πίτων. Βεβαίως ἐκ τῆς ἀκαρπίας (804) γεννῶνται ἀσθένειαι καὶ καταστροφὴ τῶν ἀνθρώπων.